

ACB - ngôi nhà thứ hai của tôi

Trong suốt mười lăm năm qua, ACB đã có rất nhiều hoạt động - nghiệp vụ có, vui chơi có. Nhưng dù là nghiệp vụ hay vui chơi, mỗi hoạt động đều mang lại cho từng thành viên chúng tôi những điều bổ ích. Cuộc thi viết “ACB trong tôi” cũng không là một ngoại lệ. Riêng đối với tôi, đây là dịp để bày tỏ tình cảm của mình đối với ngôi nhà ACB thân yêu.

Đã năm năm rồi từ ngày tôi rời giảng đường đại học và gia nhập đội ngũ ACB. Đó cũng là năm năm tôi trưởng thành dần cùng với sự trưởng thành của ACB. Năm năm với biết bao kỷ niệm vui có, buồn cũng có. Nhưng đến ngày hôm nay, tôi thực sự hạnh diện và tự hào khi giới thiệu với mọi người rằng: “Tôi làm việc tại Ngân hàng Á Châu”, vì đó là “Ngân hàng tốt nhất Việt Nam năm 2005, 2006”, “ngân hàng bán lẻ xuất sắc nhất Việt Nam năm 2006”, “Doanh nghiệp ASEAN xuất sắc trong lĩnh vực đôi ngũ lao động năm 2007”, “Thương hiệu nổi tiếng tại Việt Nam năm 2006”, Ngân hàng cung cấp sản phẩm dịch vụ xuất sắc trong lĩnh vực tài chính ngân hàng năm 2006”...

Điều đáng nói là tất cả những danh hiệu nêu trên đều đơm hoa, kết trái từ mồ hôi, công sức và trí tuệ của hơn 4.600 cán bộ công nhân viên đang làm việc tại 119 Chi nhánh và phòng giao dịch của chúng tôi. Mỗi lần có thêm một Chi nhánh hay phòng giao dịch, có thêm một danh hiệu, hay có thêm một phần trăm tăng trưởng trong báo cáo cuối năm, là kết quả cộng hưởng từ sự hợp sức của cả tập thể ACB.

Nhưng cũng cần nhớ rằng chặng đường 15 năm ACB trải qua không phải chỉ có hoa hồng. Tôi còn nhớ, và sẽ nhớ rất lâu nữa, biến cố trong đó ACB lao đao vì tin đồn thất thiệt. Nhưng điều đáng nhớ nhất là chúng tôi đã cắn răng chung sức, đồng lòng vượt qua khó khăn như thế nào. Qua sự kiện này, tôi có thể tự hào nói rằng sức mạnh của sự đoàn kết đã giúp chúng tôi xây dựng ACB trở thành mái ấm chung của tất cả các thành viên. Vì mái ấm chung đó, chúng tôi sẵn sàng hy sinh một không gian riêng tư bên gia đình, người yêu, bè bạn để cùng con tàu ACB vượt qua cơn phong ba bão tố. Một

Đại gia đình ACB

Thú thật với các anh chị và các bạn rằng tôi cũng đã từng trải qua tâm trạng rối bời, phân vân không biết mình phải lựa chọn thế nào cho đúng - đi hay ở lại ACB?

Nhưng thật may mắn, lúc ấy tôi lại nghe được câu chuyện thú vị về những việc trước đây mà các anh, chị lãnh đạo ACB đã trải qua trong những năm tháng khởi nghiệp đầy thử thách và gian nan. Câu chuyện đó khiến tôi củng cố tinh thần và tự nhủ với lòng phải cố gắng nhiều hơn nữa.

Tôi gia nhập gia đình ACB khi tuổi đời còn rất trẻ. Và như chúng ta đã biết, tuổi trẻ thường bông bột, rất hăng say, nhiệt tình nhưng cũng rất dễ nản lòng chỉ vì những chuyện không đâu.

Những ngày đầu tiên ấy, tôi rất thích khi được tin tưởng giao việc, nhưng cũng rất hay buồn vì có những lúc công việc không diễn ra theo suy nghĩ và ý muốn của mình. Tôi cũng cảm lấy phiền lòng trước đôi ba câu nói vô tình của các bạn đồng nghiệp. Rồi tôi lại mang tâm trạng không vui mỗi khi thấy trên lotus có bổ nhiệm ai đó mà không phải là mình.

Rất may là tôi đã nhanh chóng làm quen với quan niệm rằng với tám giờ làm việc, ACB là một phần ba trong mỗi ngày tôi có. Vì thế, ACB là ngôi nhà thứ hai của tôi theo nghĩa vật lý. Về mặt tinh thần, đã là một ngôi nhà, ắt hẳn nơi đó sẽ có nhiều tình thương và lòng bao dung. Tất nhiên, thường thì trong ngôi nhà cũng không tránh khỏi có lúc giận hờn theo cảm tính của cá nhân. Tôi thấy mình cần suy nghĩ rằng điều này chẳng khác ngày xưa tôi đã từng cảm thấy ba mẹ thương anh mình nhiều hơn. Nhưng nghĩ lại, cũng chính vì thương mình nên ba mẹ mới che chở, chưa nỡ cho mình đối mặt với sóng gió cuộc đời.

Những giây phút tôi cảm thấy lòng mình chùng xuống qua rất mau với những niềm vui của mình. Tôi

miếng bánh mì nướng vội, những ly nước không kịp uống, những khuôn mặt mỗi mệt sau nhiều đêm thức trắng hay ngủ vất vưởng tại ngân hàng. Nhưng lạ thay, nụ cười vẫn nở trên môi khi chúng tôi tiếp xúc với khách hàng. Những hình ảnh ấy tôi không bao giờ quên.

Sẽ là một thiếu sót nếu không kể đến khả năng dẫn đường, lèo lái và chỉ huy của Ban lãnh đạo. Họ là những người đặt viên đá đầu tiên để xây dựng ngôi nhà ACB. Họ cũng luôn trấn trở theo từng bước chân trên con đường phát triển của ACB. Nhiều người trong số họ đã được các tổ chức uy tín bầu chọn là nhà lãnh đạo kinh doanh giỏi của khu vực châu Á. Điều này cũng chứng tỏ rằng ACB là miền đất tốt cho nhân tài hội tụ; và, có lẽ cũng giống như tôi, các đồng nghiệp của tôi đã xem ACB là mái ấm thứ hai trong cuộc đời của mình.

Luôn luôn hoàn thiện nghiệp vụ chuyên môn, ACB cũng không quên trách nhiệm và nghĩa vụ với cộng đồng. Từng miếng cơm manh áo được chia sẻ khi đồng bào gặp thiên tai, những món quà tình nghĩa được trao gửi đến những mảnh đời bất hạnh dường như giúp ACB gần gũi với cộng đồng hơn đúng như khẩu hiệu hành động “Ngân hàng của mọi nhà”. Huân chương Lao động hạng ba Chủ tịch nước trao tặng cho ACB phần nào đó thể hiện sự công nhận của Chính phủ và của toàn xã hội đối với những gì ACB đã cống hiến cho nền kinh tế và xã hội Việt Nam trong suốt mười lăm năm qua.

Cuộc sống tươi đẹp hàng ngày được kết tụ bằng sự đam mê, niềm hy vọng, nguồn hạnh phúc để chào đón tương lai. Mười lăm năm đi qua đã để lại nền tảng vững chắc giúp tôi và bạn bè đồng nghiệp vững tâm hướng tới một tương lai ACB tươi sáng, một hình ảnh ACB sánh ngang tầm cùng các ngân hàng danh tiếng trong khu vực và trên thế giới. Tôi tin tưởng rằng một ngày không xa, ACB sẽ là một ngôi sao tỏa sáng rực rỡ trên bầu trời tài chính.

Yêu sao mái nhà ACB của tôi!

Cám ơn vì đã cho tôi một môi trường làm việc năng động và hoàn thiện!

Cám ơn tất cả mọi người.

PHẠM MAI QUYÊN

BP Thanh toán quốc tế - Phòng Khách hàng doanh nghiệp - Sở giao dịch ACB, TP Hồ Chí Minh

thấy vui khi hoàn thành công việc được giao, vui vì những ý tưởng của mình được sếp ủng hộ, vui vì lời khen từ cấp trên. Có khi niềm vui lại đến từ cái quán cóc ven đường, nơi tôi và bạn bè nghe lỏm được chuyện người ta bàn luận về những thành công của ACB.

Niềm vui của tôi không chỉ có nơi tôi làm việc. Tôi cũng rất vui vì người thân trong gia đình tôi chú ý đến các hoạt động của ACB, mỗi khi biết đến một sự việc liên quan đăng tải trên các phương tiện truyền thông đại chúng. Có lần đang ngủ nướng trong một buổi sáng Chủ nhật, tôi giật mình vì điện thoại của sếp. Sếp hỏi tôi có đọc truyện ngắn đăng trên báo *Tuổi trẻ Chủ nhật*. Sếp khuyên tôi đọc rồi ngẫm nghĩ về nhân vật trong truyện ngắn xem sao. Thật bất ngờ, đọc xong tôi lại thấy nhân vật đó có những tâm trạng giống mình.

Đó là những niềm vui nho nhỏ và rất đời thường nhưng lại giúp tôi tái tạo tinh thần hăng say làm việc và lòng quyết tâm hoàn thành công việc.

Tôi đã nhận ra rằng cuộc đời có biết bao nhiêu việc cần lo toan. Do đó, thật ích kỷ nếu đòi hỏi người khác chỉ nghĩ về mình. Nếu thực sự xem ACB là ngôi nhà thứ hai thân thương của mình, thì xin hãy chia sẻ gánh nặng cùng ngôi nhà ấy. Tôi nghĩ rằng đại gia đình ACB có nhiều người con và cùng một lúc phải chăm lo rất nhiều cho tất cả. Vì thế, không thể tránh khỏi có đôi lúc chưa được chu toàn như mong muốn vì trong cuộc mưu sinh ấy chúng ta phải đối diện với bao thử thách, gian nan. Tôi và bạn hãy làm hết sức mình để mái nhà ACB thực sự vững chắc. Chắc chắn chúng ta sẽ làm được điều đó nếu biết chịu trách nhiệm, gánh vác, chia sẻ và yêu thương nhau.

Các bạn hãy tin tôi đi, đại gia đình ACB bao giờ cũng là mái ấm cho những đứa con yêu thương của mình.

Cuối cùng, tôi xin được nói là tôi thật sự trưởng thành từng giờ, từng ngày cùng với sự thành công của ACB. Đó là điều mà tôi cho là mình thành công nhất cho đến nay.

TÂN MẠN